

manera inexplicable, potser semblanta á la del malalt lo dia que pot treurer lo cap per la finestra del seu quarto.

Escalo casi sense donarmen compte la serra mes pr3xima y m' assento sobre un marge.

No fa un alé d' ayre.

Lo sol cansat de caminar tot lo dia, pert ja sa forsa y s' ajoca darrera la serra, que á certa distancia tinch devant de ma vista, tot tenyint alguns núvols que s' aguantan escampats sobre l' espay, d' un color, com barreja de mangre y plóm. En son vol hi deixa gran, clapa d' una vermelló groguenca, que contrasta vivament ab la verdor dels camps. Aquets están talment cuberts de plantas de totes menas y colors, dominats pel vert d' una manera molt marcada.

La vila jáu com adormida dessota mateix de la serra que m' aguanta, destacantse la part alta de las casas, xemeneyas, campanar y algunas torratxas, com si estessin retalladas sobre la claror esmorthuida que ve del cantó de ponent.

En aquest moment comensa un ayret fresquivol á fer mourer lleument las plantas y fullas dels arbres, fent arripar hasta mi s' agradable aroma. Molts aucells tot piulánt, crúsant per sobre meu en totes direccions buscánt son ajoch, tinguént por de que 'ls atrapi la fosca.

Á uns quants metros de distancia veig á un home entregat encare en lo treball del camp; y ningú mes se veu en mon entorn. ¡Estich sol y quant m' halaga aquesta *companyia!*

¡Quina diferencia de lo que aquí trovo á lo que 's trova dins la població, apesár d' haber' hi tan poca distancia! En ella continuament te voltan, la hipocresia, vici, orgull y baixas passións, que acostuman á proporcionarte malestar. Aquí 't rodeja sempre, un ayre pur, marges, plantas y aucells, que l' un ab sa fresca consoladora, y 'ls altres ab son grat assiento, afables aromas y armoniosos cants, acostuman á proporcionarte gran plaher.

Llástimá que tan bell panorama sigui tan bréu y que la sombra negra de la nit extenense mes que depressa fassi perdre la forma y colors als objectes. Com si possessin devant de mos ulls un drap negre va fugint de ma vista lo que moments avants tan me delectava.

En l' ampla y serena volta comensa á veurers ja lo brill d' alguna estrella, y als poch moments sembla talment un camp sembrat d' aquets astres lluminosos, habentni alguns entre ells, que casi ma vista no arriba á distingirlos.

Lo vent s' ha fet casi molestós y 'm veig obligat á alsarme. Llavors vaig devallant ab calma, vinguént en mon recort aquell hermós espectacle, y esperánt ab ansia viva las sis de l' endemá la tarde.

FELIX ROURA.

MARINA

La nit era quieta.

Lo cel estrellat.

La lluna molt clara
brillava en l' espay,
fent qu' es pogués veurer
lleugera una náu
que partint anava
las onas del mar.

Dins d' ella s' hi veyan
dos joves sentats;
eram jo y m' aymia
que anavam bogant.

Quan vam se á cert puesto
los remes vam deixar
y lo que llavoras
alli va passar
fora de nosaltres
no mes Deu ho sap!

Are quan la trovo
que va á treballar
fent la mitja rialla
y abaixant lo cap
me diu tota roja
—¿Tornemse á embarcar? . . . .

J. C. MONTANE.

UNA FESTA DE BARRI

Lo bell sexe del meu barri, tenia la pretenció y hasta la fama d' esser mes despreocupat y emprendedor que 'l *sexo feo* y evidents probas ne donaren l' any pasat la Mercé del cantó y la Quimeta de la tenda nova.

Aquestas dugas donas, son las de mes talla y las mes d' *armas tomar* del vehinat. Sols los hi diré que tant l' una com l' altra tocan tot sovint *lo bombo* á sos corresponents marits.

L' any pasat, faltavan sols vuit dias pera ser *Sants Metjes* y l' element masculí estava callat, parat y fret com si tal festa no s' acostés, lo cual vá induhir á las donas á reunir-se pera portar ellas l' assumpto.

Las referidas cridaren una *junta* á la qual hi van assistir las donas del vehinat sens faltarnhi una.

L' animació que allí regná fou indescriptible. S' acordá fer una festa esplendida y *nunca vista*, es á dir, que totes las reunidas prometeren tirar la casa per la finestra. Se tractá de llogar l' orquesta, piro-technich, ter un ofici de primera, enramar lo carrér